

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobkyně: **Z. P.**
bytem X
zastoupená JUDr. Ing. Ivanem Pavelkou, Ph.D.,
advokátem se sídlem T. G. Masaryka 2433, 760 01 Zlín

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28. 2. 2023, č. j. MPSV-2023/29225-924/3,
sp. zn. SZ/MPSV-2023/29225-924

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Ing. Ivanu Pavelkovi, Ph.D., advokátovi se sídlem T. G. Masaryka 2433, 760 01 Zlín **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4 719 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu krajského soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

- I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se včasné podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 12. 2022, č. j. 388764/22/ZL, sp. zn. 34691-22-ZL (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl správní orgán I. stupně tak, že dávku příspěvku na bydlení žalobkyni přiznal ve výši 477 Kč měsíčně ode dne 1. 10. 2022 v souladu s ustanovením § 7 odst. 5, § 24, § 25, § 26, § 27, § 49 a § 70 odst. 4 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“) a § 3 a § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu (dále jen „zákon o životním a existenčním minimu“).

II. Žaloba

3. V žalobě a jejích doplněních uplatněné námitky směřovaly do vad řízení, které představovaly nesprávné údaje k osobě žalobkyně a nesprávné výpočty výše dávky. Žalobkyně dále rozporovala, že je osobou samostatně žijící, nikoliv rodinou či osobou žijící s jinými osobami. Požaduje proto správný výpočet dávky.
4. Žalobkyně dále uvedla v žalobě a jejích doplněních mnoho dalších námitek, které však nesměřovaly do napadeného rozhodnutí, ale do jiných řízení. Tyto námitky se týkaly neoprávněných srážek z důchodu, zneužití osobních údajů, podvodů s pobytem, manipulací u soudů, policie a státních orgánů atd.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že předmětem napadeného rozhodnutí byla dávka příspěvku na bydlení, přiznaná ode dne 1. 10. 2022, a to za období od 1. 7. 2022 do 30. 9. 2022. Výše dávky byla stanovena správně. V minulosti byla dávka přiznána či odejmuta na základě doložených podkladů a údajů vyplněných žalobkyní do tiskopisu. Žalovaný má za to, že ostatní námitky nesouvisí s řízením ve věci dávky příspěvku na bydlení, v napadeném řízení nedošlo k tvrzenému jednání.
6. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyni nedluží finance u příspěvku na bydlení za měsíce červenec až prosinec 2022, neboť žalobkyni za tyto měsíce nevznikl nárok na příspěvek z důvodu, že náklady na bydlení za rozhodné období 2. čtvrtletí roku 2022 nepřesahují součin zákonného koeficientu 0,30 a rozhodného příjmu rodiny. Za období říjen až prosinec 2022 a leden až březen 2023 nárok na příspěvek na bydlení žalobkyni vznikl a dávka jí byla vyplácena formou poštovní poukázky. Žalobkyně si však finanční prostředky úmyslně nevyzvedává.
7. Žalobkyně dále odkazovala na pomy rodina a okruh posuzovaných osob. K tomu žalovaný uvedl, že okruh posuzovaných osob je stanoven podle žádosti o příspěvek na bydlení v souladu se zákonem o státní sociální podpoře, přičemž žalobkyně je posuzována sama. Označení zákonným pojmem rodina bylo žalobkyni vysvětleno v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
8. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Průběh ústního jednání

9. Krajský soud nařídil ve věci na den 19. 9. 2024 ústní jednání.
10. Zástupce žalobkyně zdůraznil, že žalobkyně má za to, že žalovaný a prvostupňový správní orgán nepřiznali žalobkyni příspěvek na bydlení za měsíce červenec až září 2022 a následně od října do prosince 2022 přiznali příspěvek v nesprávné výši, a to proto, že správní orgány dlouhodobě vychází z nesprávných údajů k její osobě. Nesprávné údaje se týkají počtu členů domácnosti žalobkyně, údajů o bydlišti žalobkyně, údajů o tom, že je vdova a v minulosti nebylo uváděno její rodné číslo. Správní orgány si měly správně vyhodnotit výši nájmu a souvisejících nákladů na bydlení na základě žalobkyní doložených podkladů, a nikoliv až k její námitce. Nebyla tedy dodržena zásada materiální pravdy. Správní orgány mají brát v úvahu všechny podklady doložené žadatelem o příspěvek.
11. Žalovaný odkázal na písemné vyjádření k žalobě. Co se týče nesprávných údajů o žalobkyni, už správní orgán I. stupně posuzoval žalobkyni samostatně, slovo rodina bylo vysvětleno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Bydliště, které správní orgány posuzovaly a pro které žalobkyně žádala o dávku, uváděla sama žalobkyně na svých podáních. Co se týče výše příspěvku, prvostupňový správní orgán své pochybení uznal a vydal nové rozhodnutí, kde dávku zvýšil. Ani jeden z tvrzených nesprávných údajů tedy nemůže mít vliv na nezákonnost napadeného rozhodnutí.
12. Zástupce žalobkyně navrhl důkaz účastnickou výpovědí, žalovaný neměl návrh na dokazování. Soud rozhodl, že dokazování neprovede, protože k posouzení věci nepotřebuje účastnickou výpověď žalobkyně.
13. V rámci závěrečných návrhů zástupce žalobkyně navrhl, aby napadené i prvostupňové rozhodnutí bylo pro nezákonnost a věcnou nesprávnost zrušeno, a aby žalovaný, resp. správní orgán I. stupně byli soudem zavázáni k tomu, aby za období červenec až prosinec 2022 přiznali žalobkyni příspěvek na bydlení ve správné výši. Žalovaný uvedl, že se žalobkyni nepovedlo prokázat jakoukoliv vadu rozhodovacího procesu ani napadeného rozhodnutí, a navrhuje proto žalobu zamítnout.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
15. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
16. Po řádném posouzení žalobních námitek dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Krajský soud dále považuje za potřebné v první řadě připomenout relevantní právní úpravu poskytování příspěvku na bydlení, podle které postupoval žalovaný.

18. Sociální dávka příspěvek na bydlení se poskytuje podle zákona o státní sociální podpoře ve spojení se zákonem o životním a existenčním minimu.
19. Podle ustanovení § 7 odst. 1 věty první zákona o státní sociální podpoře *za rodinu se pro účely tohoto zákona považuje, není-li dále stanoveno jinak, oprávněná osoba a společně s ní posuzované osoby, a není-li těchto osob, považuje se za rodinu sama oprávněná osoba.*
20. Podle ustanovení § 7 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře *jde-li o příspěvek na bydlení, považují se za rodinu všechny osoby, s výjimkou osob uvedených v odstavci 4, vymezené podle zvláštního právního předpisu upravujícího životní a existenční minimum.*
21. Ustanovení § 4 zákona o životním a existenčním minimu pak stanoví okruh společně posuzovaných osob pro účely tohoto zákona.
22. Podle ustanovení § 27 zákona o státní sociální podpoře *výše příspěvku na bydlení činí za kalendářní měsíc rozdíl mezi normativními náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30 (odst. 1). Pokud jsou náklady na bydlení nižší než normativní náklady na bydlení, náleží příspěvek na bydlení ve výši rozdílu mezi náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30 (odst. 2).*
23. Soud v prvé řadě konstatuje, že žalobní námitky směřují v podstatě pouze do otázky, zda správní orgány správně vypočetly výši příspěvku na bydlení. Ve věci tedy není sporné, že žalobkyni vznikl nárok na příspěvek na bydlení za období od 1. 7. 2022 do 30. 9. 2022, přičemž dávka byla přiznána ode dne 1. 10. 2022. Žalobkyně pak dále rozporovala pojmy *společně posuzované osoby* a *rodina*, které správní orgány použily ve svých rozhodnutích.
24. Soud upozorňuje na to, že napadeným i prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodováno o dávce příspěvku na bydlení za období od 1. 7. 2022 do 30. 9. 2022, nikoliv od 1. 10. 2022 do 31. 12. 2022. Proto se i soud zabýval pouze nárokem žalobkyně na dávku příspěvku na bydlení za období od 1. 7. 2022 do 30. 9. 2022.
25. Co se týče stanoveného příspěvku na bydlení, okruh společně posuzovaných osob, resp. rodiny, stanovil žalovaný tak, že posuzovanou osobou je pouze žalobkyně, životní minimum jednotlivce činí 4 620 Kč, příjem žalobkyně činil 11 308,33 Kč. Žalovaný tedy vycházel z toho, že životní minimum rodiny (tj. žalobkyně) je 4 620 Kč a průměrný měsíční příjem rodiny (tj. žalobkyně) za 3. čtvrtletí roku 2022 je 11 308,33 Kč.
26. Dávku vypočítal žalovaný následovně. Součin měsíčního příjmu rodiny (tj. měsíčního příjmu žalobkyně) za 3. čtvrtletí roku 2022 ve výši 11 308,33 Kč a zákonného koeficientu 0,30 činí částku 3 392,50 Kč. Náklady na bydlení činily částku 3 868,54 Kč, a tedy přesáhly částku 3 392,50 Kč. Současně částka 3 392,50 Kč není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení, které činily pro obec V. K. k datu 1. 1. 2022 částku 11 246 Kč. Dávka tedy byla vypočtena ve smyslu ustanovení § 27 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře tak, že od částky 3 868,54 Kč (představující reálné náklady na bydlení žalobkyně) byla odečtena částka 3 392,50 Kč (představující součin měsíčního příjmu žalobkyně a zákonného koeficientu 0,30). Výsledná částka příspěvku na bydlení tedy vychází na částku 477 Kč, která také byla žalobkyni přiznána a vyplácena.
27. Náklady na bydlení správní orgán I. stupně zohlednil v takové výši, jakou uváděla žalobkyně, tedy 3 868,54 Kč. Ostatně v prvostupňovém rozhodnutí došlo ke korekci této částky na základě námitky žalobkyně a v žalobě tuto částku již nijak nerozporovala. Dílčí pochybení správního orgánu I. stupně, které bylo následně k námitce žalobkyně napraveno, nemá proto vliv na zákonnost prvostupňového ani napadeného rozhodnutí.

28. Krajský soud proto dospěl k závěru, že při výpočtu výše příspěvku na bydlení postupovaly správní orgány v souladu se zákonem a výše příspěvku na bydlení tedy byla stanovena ve správné výši. Jak vysvětlil i žalovaný v napadeném rozhodnutí, jako jedinou osobu při stanovení nároku na příspěvek na bydlení posuzoval správní orgán I. stupně pouze žalobkyni, výše příspěvku tedy byla stanovena individualizovaně pouze ve vztahu k žalobkyni.
29. Pokud se týká pojmů *společně posuzované osoby* a *rodina*, jedná se o pojmy, které byly stanoveny pro účely zákona jako zkratka a nemusí automaticky odkazovat na skutečný rodinný stav oprávněné osoby. V případě žalobkyně je z napadeného i prvostupňového rozhodnutí zcela zřejmé, že pro účely příspěvku byla posuzována pouze žalobkyně jako osoba samostatně žijící a nebyly s ní posuzovány žádné další osoby, jak předpokládá ustanovení § 7 odst. 1 věty první zákona o státní sociální podpoře. Správní orgány uvedenou zkratku srozumitelně vysvětlily ve svých rozhodnutích a jistě tedy nebylo záměrem uvést žalobkyni v omyl ani nijak odkazovat na její skutečnou rodinnou situaci. Krajský soud tedy uzavírá, že použité pojmy jsou pouze zkratkou stanovenou zákonem a pro výpočet příspěvku na bydlení byla u pojmů *společně posuzované osoby* a *rodina* zohledněna pouze osoba žalobkyně, její příjmy a její náklady na bydlení. Použití uvedených pojmů nemělo žádný vliv na výši vypočteného příspěvku na bydlení.
30. Ostatními námitkami uváděnými v žalobě a jejich četných doplněních se krajský soud nezabýval, neboť zcela zjevně nesouvisejí s napadeným rozhodnutím ani se správním řízením mu předcházejícím. Krajský soud ze správního spisu nezjistil, že by v řízení docházelo k jakýmkoliv podvodům, machinacím či jakýmkoliv jiným nezákonným postupům, jak uváděla žalobkyně.

VI. Závěr a náklady řízení

31. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
32. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
33. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.
34. Žalobkyni byl usnesením zdejšího soudu ze dne 8. 1. 2023, č. j. 32 A 9/2023 – 77 ustanoven zástupcem JUDr. Ing. Ivan Pavelka, Ph.D., advokát se sídlem T. G. Masaryka 2433, 760 01 Zlín. V takovém případě platí hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Podle ustanovení § 9 odst. 2 advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě ve věci nároků fyzických osob v sociálním zabezpečení ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5 000 Kč. Ve smyslu ustanovení § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1 000 Kč. Krajský soud vycházel z toho,

že zástupce žalobkyně učinil ve věci prokazatelně tři úkony právní služby, a to konkrétně převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu), porada s klientem (§ 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu) a účast na jednání soudu (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu). Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč. Celkem tedy náleží na odměně za právní zastupování žalobkyně částka 3 900 Kč. Tato částka se dále zvyšuje o DPH 21 %, neboť zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem této daně. Celkem tedy na odměně za zastupování náleží částka 4 719 Kč, která bude zástupci žalobkyně zaplacená z účtu krajského soudu za podmínek uvedených ve výroku IV. tohoto rozsudku.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. září 2024

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce